
a homokóra ébredése

(A jugoszláviai román költészetből)

Mihai Avramescu

MAGÁNY

Néha megállsz
egy útkereszteződésen.
Szemellenzőt csinálsz a tenyeredből.
Megpróbálsz felmérni a távolságot.
Sem indulni nem bírsz,
sem maradni.
Csak állsz, egyedül önmagaddal,
egyedül másokkal,
egyedül önnön keresztutaddal.

Radu Flora

TÁVOLSÁGOK

Messze, messze, valahol a lehetőségek fölött.
a vágy tornya fölött, megállított sugár.

Alámerülő, eltűnő fény,
félbemaradt, elhaló sikoltás.

Ion Balan

ÉJ

Búvó árnyak közt
Halk lépte az éjnek
Sikoltó messzeségek
Búvó árnyak közt.

Hamuszín homályban
Nincs álom, nincs valóság.
Titkos útjaik róják
Hamuszín homályban.

Omló fal mellett
Sóvár gondolatom
Tapogat vakon
Omló fal mellett.

Cornel Balicã
EJFÉLI DAL

Valahol messze
Eltűnt a nap
Fekete ez az ég
Mint egy különös halott macska
Néma az ég
Mint a mese szája
Túl a Végtelenen

Florica Stefan
ÉN, A HARMADIK

Bal csipőmnél kilép egy asszony belőlem
jobb csipőmnél egy másik
ajkaimról a harmadik indul feléd
Hol a kezetek a lábatok
kérdem az elsőt a másodikat
hol a fejetek hol kókadt le
a rossz szavaktól a fáradságoktól
Félre az utamból
ha a lábatok még elvisz a sarokig
ha a járókelők nem köpnek arcon
Én a harmadik repesve lépkedek megtalált lépéseimmel
kiegyenesedett járásommal
Én a harmadik új napot hordok a vénáimban
Én a harmadik kinyúlok a város fölé
és a járókelők kis szavaiban
ráismerek a hangodra a reggelre.
Én a harmadik megyek
és két sírt cipelek magammal
meg magamat teveled egybeforrva

Miodrag Milos
SZERELMES

Amikor rámtör a vágy
a visszatérő szelet szólítom
hozza vissza a suttogásod.

Amikor rámtör a vágy
tekintetem rábízom a messzeségre.

Slavco Almaján
DOBOZ

Egy üres dobozt szorongattam kezemben
Azt hitte volna az ember nincs benne semmi
Nincs benne semmi mondtam is az embereknek
Szeretem a formáját az ürességét
Kell lennie benne valaminek mondták az emberek

Kitépték a dobozt a kezemből
Kinyitották
A doboz valóban üres volt
Pedig én azt hittem van benne valami

Felicia Marina Munteanu
A MÁSIK TEREM

Nyugodtan magunkra öltjük az éj viasz álarcát.
Az, ami sohasem történt meg, tovább él a fákban,
egy fehér kőben az elhagyott út mellett.
Talán még vár bennünket az elveszett csönd országa
a régi félredobott órák szerkezetében.
Talán vízesés dübörög majd elő
kialudt vulkánjainkból.
Egy-egy verssort jegyzek fel minden eltaposott fűszélért,
és végül megnyugodva belépünk a másik terembe.

Ioan Flora
DISZKURZÍV ESEMÉNY

Sokáig néztem ugyanazokat az ösvényeket
követtem a hús nyomait és képzeletét,
és mindannyiszor valami hangok
törték össze, mint a bezúzott tükrök;
mindig ugyanaz a tiszta fáradtság
ugyanaz a madárszárnyuhanás.

Olimpiu Balos
EGO SUM

Kő vagyok
hideg
érzéketlen
összetört líra
tinta-köpet a papíron
felhő-folt
a pokol társa
füvek és bánatok hangja
a nagy hullám dörrenése
Gyémánt vagyok
vagy haszontalan üresség

Petru Cîrdu
VIRRASZTÁS

Én meg én ketten vagyunk
egészen kis térköz van köztünk
Körülöttünk tehetetlenség játék
Én meg én ketten vagyunk
Míg a hang megpihent a sikolyában
egyedül maradtam
kiöntve a semmibe
senkit többé nem fogadok be a testembe
tele vagyok belülről

Ács Károly fordításai